

בש"פ 5439/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5439/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (כב' השופטת ש' זמיר) בעמ"ת 35473-06-18 מיום 4.7.2018

בשם המבקש: עו"ד מיטל רון

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת ש' זמיר) בעמ"ת 35473-06-18 מיום 4.7.2018, בגדרה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית המשפט לנוער תל אביב-יפו (כב' השופטת ט' פרי), במ"ת 28939-07-17, מיום 3.6.2018. במסגרת החלטה זו, הורה בית המשפט לנוער על הארכת תנאי שחרורו בערובה של המבקש (קטין) בתשעים יום באופן רטרואקטיבי מיום פקיעתם.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 13.7.2017 הוגש כתב אישום נגד המבקש וארבעה נאשמים אחרים במסגרתו הואשם בעבירות של

עמוד 1

תקיפה וחבלה ממשית ואיומים בצוותא. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו, ובצדה הסכמה לשחרורו בחלופה הכוללת מעצר בית בפיקוח.

ביום 19.7.2017 קבע בית המשפט לנוער כי המבקש ישהה במעצר בית בכפוף לתנאי שחרור בערובה לפי סעיף 21(ב) ו-48(א)(9) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, יחד עם סעיף 10(א) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: החוק; חוק הנוער והתנאים המגבילים, בהתאמה). ביום 3.9.2017 הורה בית המשפט לנוער על קליטת המבקש בפנימיית "לחן טל מנשה" תחת צו השגחה זמנית בתנאי מגורים (להלן: צו השגחה). ביום 13.3.2018 הורה בית המשפט לנוער על הקלה מסוימת בתנאים המגבילים.

3. ביום 27.3.2018, ובטרם פקעו התנאים המגבילים, הגישה המשיבה בקשה לפי סעיף 10(א) לחוק הנוער במסגרתה עתרה להארכת התנאים המגבילים בהם מצוי המבקש בתשעים ימים נוספים. בבקשה צוין כי יש לקבוע את הדיון בה לפני מועד פקיעתם של תנאי השחרור של המבקש, היינו לפני יום 12.4.2018. המשיבה הוסיפה וביקשה כי בית המשפט לנוער יורה לשירות המבחן לערוך תסקיר עדכני אשר בו יתייחס לתנאים המגבילים.

4. כפי שצוין בהחלטות בית המשפט לנוער ובית המשפט המחוזי (שעיקרן יובא להלן), בקשה זו "נפלה בין הכיסאות", ולא ניתנה בה החלטה עד פקיעתם של התנאים המגבילים.

חרף האמור, ועל אף שלא התקיים דיון בבקשה להארכת תוקף התנאים המגבילים לגופה, ביום 2.5.2018 התקיים דיון בבית המשפט לנוער בעניין הארכת צו ההשגחה, ובסופו הורה בית המשפט על הותרת התנאים המגבילים על כנם. בית המשפט לנוער שב על קביעתו זו במספר החלטות, ובין היתר בהחלטתו מיום 29.5.2018, בה אף צוין כי יתיר למבקש ולמשיבה לטעון לפני בית המשפט בעניין הבקשה.

בהמשך, ביום 3.6.2018 התקיים דיון בבקשה להארכת תוקף התנאים המגבילים לגופה, בו טען בא-כוח המבקש כי מאחר שהתנאים המגבילים בעניינו של המבקש פקעו מבלי שניתנה כל החלטה בבקשה להאריך את תוקפם, אין עוד מקום לשוב ולחדשם. בית המשפט לנוער דחה את עמדת המבקש, וקבע כי התנאים המגבילים יוארכו באופן רטרואקטיבי בתשעים יום, החל מיום 12.4.2018.

5. ביום 14.6.2018 הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי על ההחלטה האמורה וטען, בעיקרו של דבר, כי בית המשפט לנוער לא נימק את החלטתו כנדרש. עוד טען כי משפקעו התנאים המגבילים לא ניתן להאריכם, אלא יש צורך לחדשם - דבר שיעשה רק בנסיבות חריגות. בהחלטתו מיום 24.6.2018, לאחר שהתקיים דיון בערר, הורה בית המשפט המחוזי לבית המשפט לנוער לנמק את החלטתו מיום 3.6.2018.

6. ביום 28.6.2018 ניתנה החלטה נוספת על-ידי בית המשפט לנוער, במסגרתה נימק את החלטתו מיום 3.6.2018. בהחלטה זו הבהיר בית המשפט לנוער כי על-פי ההלכה הפסוקה, אין בפגמים שנפלו בהליך הארכת התנאים, ובפרט בקיום הדיון בבקשה באיחור, כדי לשלול את סמכות בית המשפט להאריך את תוקפם. עוד צוין כי לאחר פקיעת תוקף התנאים המגבילים, התקיימו מספר דיונים בעניינו של המבקש אשר במהלכם נבחנו ואושרו התנאים המגבילים, ובאף אחד מהם לא טען המבקש כי התנאים בהם הוא מצוי פקעו.

בית המשפט לנוער הוסיף כי תסקיר שירות המבחן בעניינו של המבקש מיום 26.4.2018 מצביע על מסוכנותו. בתסקיר צוין כי המבקש היה מעורב במספר אירועים חמורים במהלך חופשת הפסח, והומלץ על הותרת התנאים המגבילים על כנם.

7. ביום 28.6.2018 הגיש המבקש ערר על החלטת בית המשפט לנוער מיום 28.6.2018, במסגרתו טען כי בית המשפט לנוער לא הציג נימוקים כבדי משקל המצדיקים את חידוש התנאים המגבילים. עוד נטען כי בית המשפט לנוער הפנה לתסקיר לא עדכני בעניינו של המבקש, על אף קיומו של תסקיר חדש יותר, מיום 31.5.2018.

ביום 4.7.2018 קיים בית המשפט המחוזי דיון בערר, ובסופו דחה את טענות המבקש, תוך אימוץ קביעות בית המשפט לנוער. בית המשפט המחוזי שב והדגיש כי מאז פקיעת התנאים המגבילים התקיימו מספר דיונים בעניינו של המבקש, כך שבפועל התקיימה ביקורת שיפוטית תכופה על התנאים המגבילים שבהם הוא מצוי והושגה התכלית שבבסיס סעיף 10(א) לחוק הנוער. עוד צוין כי למבקש מיוחסות עבירות חמורות, כי התנהלותו אינה עקבית ויציבה, וכי על אף שגורמי הטיפול מצביעים על שינוי חיובי בהתנהלות המבקש, אף הם סבורים כי יש צורך בהותרת חלק מהתנאים על כנם על-מנת להמשיך את הטיפול ולמנוע הידרדרות נוספת.

על החלטה זו נסבה בקשת רשות הערר שלפניי.

הבקשה דן

8. בבקשת רשות הערר שב המבקש על טענותיו בערכאות הקודמות. המבקש טוען כי בתי המשפט קמא התייחסו לתסקיר שאינו עדכני, על אף שקיימים תסקירים עדכניים וחיוביים מיום 31.5.2018 ומיום 12.6.2018. לטענת המבקש, היה על בתי המשפט קמא לבחון האם מדובר במקרה "חריג שבחריגים" המצדיק את "החייאת" התנאים המגבילים, ולקבוע כי התשובה לכך שלילית. כמו כן, טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי התקיימו מספר דיונים בעניינו של המבקש, על אף שבית המשפט לנוער דן בתנאים המגבילים רק בדיון שהתקיים ביום 3.6.2018.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי בקשה לרשות ערר על החלטת מעצר ב"גלגול שלישי", תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כגון פגיעה שאיננה מידתית בזכויות המבקש, חריגה מסמכות, או אי מתן משקל ראוי לשלום הציבור ולביטחון (ראו: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.4.2011); בש"פ 4176/18 גמעה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.6.2018); בש"פ 5451/18 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (16.7.2018)).

10. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוביל, כאמור, למסקנה כי יש לדחות את הבקשה. עיון בטענות המבקש מעלה כי הבקשה אינה מגלה שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בעלת השלכות רוחב. על אף ניסיונו של המבקש לעטות על הבקשה מסווה של שאלה משפטית עקרונית, הרי שהסוגיה הנדונה בבקשה כבר לובנה והובררה במסגרת החלטות של בית משפט זה (ראו למשל: בש"פ 4234/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.6.2014); בש"פ 7957/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (7.12.2014)). כפי שאף צוין בהחלטות הערכאות דלמטה בענייננו של המבקש, אין באיחור בדיון בבקשה להארכת התנאים המגבילים כדי לשלול מבית המשפט את סמכותו להאריכם.

יתרה מכך, עניינו של המבקש נדון לפני שתי ערכאות שיפוטיות, אשר בחנו היטב את טענותיו והגיעו למסקנה כי יש להאריך את התנאים המגבילים בהם הוא מצוי בתשעים ימים, וזאת בשל מסוכנותו של המבקש, חוסר היציבות של מצבו, ובשל הצורך של המבקש במסגרת נוקשה על-מנת להשלים את ההליך הטיפולי בו הוא מצוי. לא שוכנעתי כי נפל פגם בהחלטות אלה המצדיק את התערבות בית משפט זה.

11. אשר לטענת המבקש כי תסקיר שירות המבחן שנבחן על-ידי הערכאות דלמטה הוא תסקיר ישן, וכי יש לבחון תסקירים עדכניים חיוביים בעניינו, יוער כי המבקש לא צירף לבקשתו תסקירי שירות מבחן עדכניים. עם זאת, ככל שקיימים תסקירים אלה, על בית המשפט לנוער להתייחס אליהם במסגרת הדיון הבא שיתקיים בעניינו של המבקש.

12. סוף דבר - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' באב התשע"ח (1.8.2018).

ש ו פ ט ת